

5 tysięcy kobiet

uprawia w Niemczech szymbornictwo

Egzamin z obrony powietrznej — koniecznym do małżeństwa

Fakt, że nikt nie wierzy, by Rzesza mogła zrealizować to wszystko co zapowiada, jest największym atutem Niemiec w grze, jaką prowadzą od lat 3-4. Zbyt wiele narodów bowiem prowadzi dzisiaj politykę podobną do tej, jaką cechuje — strusie. Nie chcą widzieć i słyszeć. Kiedy przedstawia im się fakty, i przejrzyście tłumaczy w jaki sposób Niemcy organizują się, jak przygotowują swoje posunięcia, żadne z tych państw nie chce wierzyć. Wszystko przyjmowane jest z niedowierzaniem, a prasa oskarżana jest o chęć sensacyjnego alarmowania mas. W tym niedowierzeniu i upierczywości nikt nie chce widzieć stale rosnącego niebezpieczeństwa, grożącego sąsiadom Rzeszy. Tyczą to również tych, którzy pewnego dnia mogą stać się sąsiadami nowymi... Nie zapominajmy bowiem o jednym, że granice zmieniają się...

Ciężkie chwile, jakie przeżywała niedawno Francja, otworzyły tam oczy na wiele rzeczy dotychczas niewidocznych. Obecnie opinia francuska śledzi i rozważa wszystkie możliwe poruszenia wewnętrznego życia Niemiec.

Tygodnik paryski „l'Aéro” podaje b. ciekawe informacje, dotyczące się ruchu kobiecego w Niemczech.

CO TO JEST B. D. M.?

Dzisiejsze Niemcy wprowadzają w życie wewnętrzny kraj prawdziwy stan wojny pomimo pozornego pokoju.

Dziewczęta w wieku 15-tu lat są automatycznie wcielone do

formacji Bund Deutscher Madel. Związek ten oficjalnie liczy 5 milionów członkiń, w rzeczywistości zaś przekracza liczbę 10 milionów osób.

Celem B. D. M. jest przygotowanie dziewcząt do wykonywania wszelkich prac, nawet cięższych.

Jedne z kierowników „przysposobienia kobiecego”, dr. Frank tak określił cele B. D. M.

„Nie mamy wprawdzie jeszcze kobiet — żołnierzy, kobiet dyplomatów ani kobiet maszynistek kolejowych, ale to wkrótce nastąpi... 12 milionów kobiet pracuje obecnie w Niemczech i przyczynia się do pomyślności i wzrostu potęgi swego narodu”.

Jak wobec tego przedstawia się rola matki w rodzinie, jeżeli kobieta pracuje poza domem? Dr. Frank w odpowiedzi na to podaje, że nie praktykuje się, aby matki pracowały poza domem. Miliony kobiet niemieckich, o których się mówi, pracuje do 26 lub 27 roku życia. Kiedy zaś wychodzą za mąż, są już całkowicie wyszkolone i przygotowane, podobnie jak młody mężczyzna, który idzie do wojska, mając za sobą cały szereg ćwiczeń i kursów przysposobienia wojskowego.

Tymczasem więc Niemcy posiadają już swoje kobiety — laborki, murarki, strażaczki i naturalnie wielką ilość kobiet — lotniczek.

LOTNICTWO — SPORT KOBIECY

Lotnictwo, a szczególnie szymbornictwo jest specjalnie zaleca-

ne jako sport kobiecy w Niemczech.

W chwili obecnej, ponad 5 tysięcy dziewcząt uprawia szymbornictwo. Kieruje tym kpt. Hanna Reisch.

Po odbyciu wyszkolenia fizycznego i sanitarnego w BDM dziewczęta są wzywane do odbycia służby o charakterze społecznym.

Pracują więc w okresie zniw na polu, w instytucjach społecznych, w ćwiczeniach ratowniczych i OPL.

Po odbyciu obowiązkowej służby odbywa się egzamin, który uprawnia młode Niemki do otrzymania dyplomu.

Dyplom ten oznacza, że kobieta jest zdolna do wykonania wszelkich ćwiczeń praktycznych, jakich od niej zażądają władze i w konsekwencji mężczyźni nie mieccy mogą ją uważać za idealną do stanu małżeńskiego.

Dlatego też teraz młode Niemki okazują b. wiele gorliwości w

Religijność Mussolini

Z wielkim uznaniem dla Mussoliniego podkreślają w Rzeszy następujący epizod z dni ostatnich.

Syn Mussoliniego, Bruno, wraz ze swą małżonką udali się po zawartym małżeństwie do bazyliki św. Piotra. W orszaku znalazł się również „duce”, na którego widok zgromadzony tłum wybucha okrzykami „evviva”. U wejścia do świątyni Mussolini zwraca się nagle do tłumy: „Cicho! Tu nie ulica, tu dom Boży!”.

pracy, tak że procent dziewcząt wyeliminowanych przy egzaminach jest b. niewielki i wynosi 5 do 10.

Z. Pall.

Nowy taniec stworzyła Lamberth-Walk dzielnica sklepików i romantycznych uliczek

W południowej części Londynu znajduje się dzielnica, która dała metropolii angielskiej jej najmodniejszy taniec, usankcjonowany na balu w Balmorale przez najwyższe czynniki państwowe — Lambeth i Walk. Jest to jedna z najweselszych i najoryginalniejszych dzielnic nad Tamizą pełna rozgwaru, wrzawy i krzyku, gdzie ludzie tłoczeni w ciasnych, brudnych uliczkach, niepozabawionych swoistego romantyzmu, są w ciągłym ruchu, goniąc od jednego sklepu do drugiego, od budki do budki. Kupić tu można tysiące najróżnorodniejszych drobiazgów, najprzemysłniejszych zabawek, sztuczek magicznych, niezawodnych horoskopów i t. p.

W dzielnicy tej wytworzył się typ wesołego, przemielonego ulicznika, który niejednokrotnie jest tematem operetek londyńskich i sketchów. Tu również najczęściej spotkać można t. zw. „tipster”, to jest ludzi zarabiających na życie, udzielaniem wskazó-

wek amatorom totalizatora, którzy w Londynie, podobnie jak ich koledzy w Warszawie, poszukują zawsze niezawodnego konia. Biegając od jednego klienta do drugiego, „tipsterzy” podrażniają się podniesieniem ręki i słynnym już dzisiaj okrzykiem „oi”.

DECYDUJĄCY MOMENT

W jednym z teatrzyków londyńskich szła od wielu tygodni ciesząca się powszechnym uznaniem operetka pewnego kompozytora londyńskiego p. t. „Twenty one” (dwadzieścia jeden). Postać centralną tej operetki był właśnie „tipster” z Lambeth Walk. Artysta, kreujący tę rolę, znany w całej Anglii, doskonały komik Lupini Lane, podpatrzywszy rytm życia w dzielnicy Lambeth Walk, tchnął w swą rolę tyle naturalności, że wzbudził tym zachwyt całej widowni.

Na jednym z przedstawień tej operetki był dyrektor pewnego music-hallu. Dyrektor poszukiwał właśnie nowych pomysłów dla oryginalnego tańca, który stał się miał atrakcją najnowsze go, opracowywanego przez dyrektora programu. Przeglądał się pociesznym podrygiem i podskokom „tipstera” na scenie, a kiedy artysta na zakończenie swej roli, wyrzucając oba ramiona, wykrzyknął „oi”, pomysł nowego tańca, od dłuższego już czasu wirującego w głowie dyrektora, był gotowy. Taniec według melodii z Lambeth Walk, tak nazwał dyrektor nową kreację taneczno-mu-

zyczną, zachowując w niej wszystkie charakterystyczne ruchy, odtworzone na scenie przez komika Lupino Lane. Jedną, drugą wizytę w zaułkach dzielnicy Lambeth Walk pozwoliła nadać nowemu tańcowi pełny, lokalny kolor, czym ostatecznie zdobył się bie serca londyńczyków.

RAZ NA LEWO — RAZ NA PRAWO

W lipcu br. zebrało się w jednej z najwytworniejszych sal Londynu 1400 nauczycieli tańca na doroczny kongres. Wyfraceń, wygorsetowani przedstawiciele kunsztu, któremu od prawie pół wieku patronuje wiotka Terpsychora, stali w towarzystwie wybrzydlonych dam, nudzących nieco. Wiadomo, oficjalne otwarcie, nudne przemowy, konwensans towarzyski, cała ta atmosfera „powagi”, „godności”.

W tym padła zachęcająca zaproszenie... A teraz moi państwo tańcie według melodii z Lambeth Walk. Krótkie wyjaśnienie i już pary stają naprzeciwko siebie, wydłużone w szereg.

Tancerz podchodzi do tancerki, podaje jej ramię, tworzą się figury proste, niewyszukane, jak w tańcach ludowych. Pary chodzą po sali, drepcą w miejscu, wirują, trzymając się w zgięciach łokci, przechodzą raz na lewo, raz na prawo, to znów do koła, przystają, roześmiane, biją się po kolanach i wreszcie wyrzucając jedno lub oba ramiona krzycząc, jak mogą najgłośniej, radosne „oi”. wesołych uliczników z Lambeth Walk.

Tydzień Fizjologiczno-Religijny na temat zagadnień rasizmu

Staraniem Studium Filozoficzno-Religijnego Studentów Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie odbędzie się w dniach 20 — 27 listopada 1938 r. o godz. 20 w Collegium Theologicum (Traugutta 1) Tydzień Filozoficzno-Religijny dla PP. Studentów i Studentów Wyższych Uczelni Warszawskich na temat: Z zagadnień nowoczesnego rasizmu.

Program tygodnia przewiduje: 20 listopada, niedziela: 1) Zagajenia przez J. E. ks. bisk. prof. dra A. Szlagowskiego, 2) „Prawa dziedziczości i pojęcie rasy” — dziekan dr. E. Malinowski, prof. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. 21 listopada, poniedziałek: „Współczesne rasy ludzkie w świetle materiałów kopalnych” — dr. J. Mydlarski doc. Uniwersytetu J. P.

22 listopada, wtorek: Rasizm jako prąd społeczno-polityczny — dr. K. Stojanowski, doc. Uniw. Poznańskiego. 23 listopada, środa: „Filozoficzne podstawy teorii rasizmu” — dziekan ks. dr. J. Pastuszka, prof. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. 24 listopada, czwartek: „Rasa i światopogląd” — prof. ks. dr. F. Sawicki (Pelplin). 25 listopada, piątek: „Religia rasy a chrześcijaństwo” — ks. dr. A. Pawłowski, prof. Uniw. Stefana Batorego. 26 listopada, sobota: „Rasizm w świetle nauki św. Pawła” — prodziekan ks. dr. F. Rosianiec, prof. Uniw. J. P.

WSZYSTKO JEST WZGLĘDNE

Orchidea, zawsze tylko orchidea. Mógłbyś mi raz sprawić niespodziankę jakimś egzotycznym kwiatem!

(D. c. n.).

DOROTHY BLACK

35)

PRZYGODA

Powieść

Przekład autoryzowany z angielskiego

W oczach Sue zagrały wyzywające ogniki.

— Ja surowa! A on co mnie zrobił? Udawał za... zakochanego, bo mu tak wypadło z roli. Młody komiwojażer może się zakochać w takiej młodzie, jak ja — pannie sklepowej. Więc naturalnie zakochał się obowiązkowo. Dziękuję! A ja mu wierzyłam, Loraine. To właśnie jest najgorsze, najboleśniejsze. Pozwoliłam się całować. Za... zakochałam się bez pamięci. No, i wczoraj z najzimniejszą krwią... Słyszałam jak mówił, że mu to było na rękę. Cały czas udawał. O! chciałam — Sue zacisnęła drobne pięści — chciałam, żeby on tak cierpiał, jak ja teraz.

Loraine patrzyła na nią z sarkastycznym uśmiechem.

— Hm! Zyczenia się czasami sprawdzają. Mogę ci powiedzieć, że chłopak chodzi dziś jak struty.

— Nie chcę o nim więcej mówić — parsknęła Sue. Czy widziałaś, Loraine, że na świecie są tacy podli mężczyźni?

— Mniej więcej. Przestań płakać, Sue. Masz ładną buzię, a chcesz się upodobnić do bułki z ro-

dzynkami zamiast oczu. Cóż to komu pomoże? W tym wieku rozpaczając, że mężczyzna cię porzucił, czy tylko dlatego, że go o to posądzasz — nie ma sensu. W morzu jest dużo dobrych ryb.

— Przeważnie śledzi — kręła komicznie Sue — a ja nie lubię śledzi.

— Brawo! Jeszcze potrafisz zdobyć się na żarcik. To dobrze. Teraz posłuchaj, co ci powiem. W Gibraltarze będzie czekał na nas ten Pośpiech, jak go nazwałaś. Poleciał wczoraj samolotem. Przeprowadzą śledztwo, z którego z wszelką pewnością wyjdiesz obronną ręką. Potem zabiorą cię do Algieras na weekend. Rozzerwiesz się i ja będę miała rozrywkę. W następny wtorek wrócimy. Tymczasem zapomnij o nieznosnym flirciarzu, który cię kosztuje tyle łez. Naturalnie, jeżeli naprawdę chcesz go zapomnieć.

— Jakaś ty dobra! Naprawdę chcesz mnie z sobą zabrać?

— Naprawdę, dziecino.

— A jeżeli mnie nie uwolnią? Ten Pośpiech prawdopodobnie nie będzie pamiętał, jak wyglądam. W naszym magazynie jest mnóstwo pannie sklepowych i wszystkie ubierają się jednakowo. Zielone suknie z kołnierzykami z tussoru. Z jakiej racji miałby mnie właśnie zapamiętać? Prawdopodobnie pójdę do więzienia i co?

— Nie przewidujemy najgorszego. To zła metoda.

— Mam uczucie, że życie już nie będzie takie, jak było.

— Ach, moja złota, ja przechodziłam to samo

